

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Tomáše Blažka a Mgr. Heleny Konečné ve věci

navrhovatelky: **A. R.**
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Daliborem Jandurou
sídlem Dlouhá 103, 500 03 Hradec Králové

proti
odpůrkyni: **obec Vlčice**
sídlem Vlčice 201, 542 41 Vlčice u Trutnova
zastoupená advokátem JUDr. Františkem Loskotem, CSc.
sídlem Československé armády 556, 500 03 Hradec Králové

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu obce Vlčice, schváleného usnesením zastupitelstva obce Vlčice ze dne 14. 9. 2023, č. ad32a,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatelka je povinna zaplatit odpůrkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Navrhovatelka podala u krajského soudu dne 3. 10. 2024 návrh na zrušení části opatření obecné povahy podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.

ř. s.“). Domáhá se zrušení územního plánu obce Vlčice, schváleného usnesením zastupitelstva obce Vlčice ze dne 14. 9. 2023, č. ad32a, v části vymezení zastavitelné plochy Z17 na pozemcích označených jako pozemkové parcely č. parc. XA a XB v k. ú. xx.

2. Územní plán obce Vlčice nabyl účinnosti dne 5. 10. 2023 a určil mimo jiné přípustné využití pozemků navrhovatelky č. parc. XA a XB. Část plochy tvořené uvedenými pozemky je vymezena plochou označenou jako Z17 (plochy smíšené obytné – venkovské) s přípustným základním využitím bydlení v rodinných domech. Ve zbytku řešeného území je plocha určena jako NZ (plochy zemědělské) a není v ní přípustné zhotovení staveb rodinných domů. Navrhovatelka nesouhlasí se způsobem vymezení zastavitelné plochy Z17, respektive plochy NZ.

II. Shrnutí argumentace navrhovatelky a odpůrkyně

3. **Navrhovatelka** nejprve shrnula obsah námitek, které uplatnila v procesu přípravy územního plánu obce Vlčice. Konstatovala, že na řešeném území má být umístěno do 5 rodinných domů. Územní plán umísťuje tyto domy na zastavitelnou plochu o velikosti 9 190 m², část z takto vymezené plochy o velikosti 3 744 m² je však umístěna do obecně nezastavitelného ochranného pásma lesa. Vymezení plochy Z17 ve stávající podobě dle navrhovatelky postrádá logiku a je odtržené od zásad územního plánování, znemožňuje totiž rozsáhlejší urbanistické řešení lokality s ohledem na požadavek spíše rozptýlené zástavby.
4. Odpůrkyně námitkám nevyhověla, aniž by k tomu měla relevantní důvody. Rozhodnutí o námitkách je dle navrhovatelky nepřezkoumatelné, neboť bylo odůvodněno velmi povšechně. Odpůrkyně uvedla, že úprava dané lokality byla převzata z předchozí územně plánovací dokumentace bez navýšení zastavitelných ploch. Navrhovatelka se ale ani nedomáhala rozšíření plochy k výstavbě, navíc imperativem tvorby nové územně plánovací dokumentace je (přínejmenším) optimalizace řešení či zlepšování dosud navržených řešení v kontextu všech zásad územního plánování. Jediným věcným argumentem odpůrkyně tak bylo, že rozšíření zastavitelné plochy do území, které je v návrhu označeno jako nezastavitelné, by vyžadovalo delší trasu dopravní a technické infrastruktury. Odpůrkyně však pomíjí skutečnost, že navrhovatelka od počátku plánuje vybudovat tuto infrastrukturu na vlastní náklady. Zároveň jde o nepřipadnou argumentaci, neboť tato otázka je běžně řešena soukromoprávními prostředky v další fázi stavebního řízení.
5. Odpůrkyně dále uvedla, že se rozhodla v daném místě nerozšiřovat a nefragmentovat zastavitelnou plochu, a tak výrazně nenarušovat krajinný ráz místa. Tuto argumentaci však blíže nerozvedla a žádné konkrétní hodnocení krajinného rázu v souvislosti s řešenou lokalitou neprovedla. Navrhovatelka je tedy názoru, že její námitky, které zahrnovaly odlišné řešení situace v daném území, nebyly přezkoumatelně vypořádány. Navrhovatelka v této souvislosti připomněla, že odůvodnění rozhodnutí o námitkách musí splňovat požadavky kladené na odůvodnění správního rozhodnutí.
6. Podle navrhovatelky dále odpůrkyně při odmítnutí její námitky postupovala svévolně. Navrhovatelka si je vědoma toho, že pořizování územně plánovací dokumentace je jedním z projevů práva na samosprávu obce. Toto právo však není bezbřehé. Odpůrkyně uvedla, že navrhovatelka sice splnila všechny předepsané náležitosti, ale bylo na zastupitelstvu

obce, aby její návrh komplexně posoudilo a rozhodlo o jeho vhodnosti. V postupu odpůrkyně tak navrhovatelka spatřuje „*exposé mocenské dominance a voluntarismu*“.

7. Navrhovatelka zároveň namítla, že v napadené části je územní plán v rozporu s cíli územního plánování, určenými v § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Podle navrhovatelky je ústavním imperativem, aby byla v co možná největším rozsahu šetřena práva dotčených osob, zejména práva vlastnická, a aby byly respektovány principy proporcionality a legitimního očekávání.
8. Konkrétní zásah do jejích práv navrhovatelka spatřuje v tom, že zvoleným způsobem vymezení zastavitelné plochy Z17 je pozemek parc. č. XA částečně znehodnocen, neboť je rozdělen na dvě části. V přední části je umístěna plocha k zastavění o rozloze 9 190 m² (z toho se ale 3 744 m² nachází ve vzdálenosti do 30 metrů od hranice lesa). Zůstává tak oddělená zadní část pozemku parc. č. XA o nemalé ploše (cca 7 500 m²), která bude přístupná pouze po (navrhovatelkou v budoucnu zbudované) komunikaci a v těsné blízkosti domů. Tuto druhou část parcely bude třeba udržovat, a to např. spásáním trávy pomocí ovcí, koz, skotu a z části technikou. Bude tak nutné ovce, kozy, skot, popř. techniku nějak na tuto zadní část pozemku dopravit, což bude možné pouze po uvedené nové asfaltové komunikaci a v těsné blízkosti domů. Tento stav bude v rozporu s prioritami stanovenými jak stavebním zákonem, tak Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje (dále jen „ZÚR KHK“) přenesenými do ÚP Vlčice, jako je zajištění vysoké kvality bydlení.
9. Přitom pokud by se využila celá plocha pozemku parc. č. XA, bylo by dle navrhovatelky možné více rozptýlit výstavbu domů. Větší rozestupy mezi domy by spíše umožnily zachovat ráz lokality, zachovat více soukromí a zvýšit komfort bydlení budoucím obyvatelům. Zároveň by se maximálně účelně a hospodárně naložilo s plochami určenými k zastavění, kdy by bylo možné zbývající plochu cca 7 500 m² rozdělit k pozemkům jednotlivých domů. Odpadla by tak i nežádoucí doprava techniky či přesuny ovcí, koz, popř. skotu ke spásání trávy s rizikem poškozování budoucí nové komunikace v těsné blízkosti domů, jakož i zhoršování kvality prostředí potenciálními imisemi.
10. Podle navrhovatelky zde není žádný veřejný zájem, který by mohl převážit nad soukromým zájmem vyjádřeným zamítnutými námitkami. Souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území by tedy bylo dosaženo i v případě akceptace požadavků navrhovatelky. Odpůrkyně proto měla vyhovět těmto požadavkům. Navrhovatelka v této souvislosti zdůraznila, že mezi ní a odpůrkyní nebyl žádný spor v otázce množství budoucích staveb a rozlohy celkové plochy určené k zástavbě. Navrhovatelka žádala pouze o přesunutí části plochy určené k výstavbě v rámci jejího pozemku. Navrhovatelka je názoru, že zde není žádný relevantní důvod, proč nedat průchod jejímu vlastnickému právu a nechat ji uspořádat si poměry tak, jak si ona přeje.
11. **Odpůrkyně** ve vyjádření k návrhu nejprve obecně konstatovala, že v procesu přijímání napadeného územního plánu byly dodrženy jak zásady stanovené právní úpravou, tak cíle specifikované v samotném územním plánu. Koncepční kritéria přijatá za účelem zajištění rozvoje území (např. ochrana urbanistické struktury v zastavěném území, ochrana krajinného rázu části obce „Hrádeček“, přiměřená ochrana nezastavěného území) byla aplikována ve vztahu k celému území. Odpůrkyně tak nikoho nediskriminovala.
12. Námitka uplatněná navrhovatelkou byla dle odpůrkyně řádně vyřízena, odůvodnění rozhodnutí o námitce splňuje nároky kladené na odůvodnění správního rozhodnutí.

Odpůrkyně zároveň v této souvislosti poukázala na judikaturu Ústavního soudu, podle níž nelze klást přemrštěné požadavky na zastupitelstvo obce, pokud jde o detailnost vypořádání námitek vlastníka pozemku uplatněných proti územnímu plánu. Odpůrkyně dále odkázala na judikaturu správních soudů, podle níž je při vypořádání námitek nutné brát v potaz též to, zda dochází ke změně v zařazení pozemku. Odpůrkyně zdůraznila, že posuzovaná plocha byla shodně vymezena již v předchozím územním plánu obce Vlčice, a to na základě požadavků vlastníka pozemku.

13. Odpůrkyně odmítá, že by postupovala svévolně. Jednalo se o typický případ vážení zájmů konkrétního vlastníka dotčených pozemků a veřejného zájmu, což je úkolem zastupitelstva obce. Podle judikatury přitom zájem na harmonickém využití území může mít nesčíslně podob a volba konkrétní podoby využití určitého území je na zvážení politické reprezentace, pokud se její rozhodnutí pohybuje v zákonem daných mantinelech.
14. Podle odpůrkyně dále nebyly porušeny zásady upravené v § 18 stavebního zákona. Navrhovatelce nevzniklo tvrzené legitimní očekávání, v této souvislosti odpůrkyně odkázala na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu. Nedošlo ani k namítanému porušení zásady proporcionality. V průběhu zpracování územního plánu byla spravedlivě zvážena míra omezení vlastnického práva navrhovatelky a byla řádně poměřena s veřejným zájmem na zachování stávajícího funkčního využití pozemků.
15. **Navrhovatelka** v replice k vyjádření odpůrkyně uvedla, že odpůrkyně nepředkládá a ani nemá žádné individualizované důvody kontradiktorního veřejného zájmu. Odkazuje toliko na své obecné politické oprávnění rozhodnout. Podle navrhovatelky ale v případě, že zde není (kromě politického projevu) žádný individualizovaný veřejný zájem stojící proti jí požadovanému řešení, pak by měl být dán průchod zásadě *neminem laedere*. Jedině takový postup je ústavně konformní.

III. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu sedmého soudního řádu správního. Byl přitom dle § 101d odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu. Věc projednal a rozhodl o ní bez nařízení jednání, neboť navrhovatelka i odpůrkyně s tímto postupem krajského soudu vyjádřili souhlas dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
17. Úvodem soud konstatuje, že navrhovatelka napadá územní plán obce Vlčice, který byl schválen zastupitelstvem obce dne 14. 9. 2023 a nabyl účinnosti dne 5. 10. 2023. Není pochyb o tom, že daný územní plán, který je dle § 43 odst. 4 stavebního zákona opatřením obecné povahy, byl řádně přijat, oznámen a je účinný, stejně tak jako že návrh byl s ohledem na znění § 101b odst. 1 s. ř. s. podán včas.
18. Kromě existence opatření obecné povahy, které je možno podrobit soudnímu přezkumu, je bezpochyby naplněna i další podmínka řízení, a to aktivní procesní legitimace navrhovatelky k podání návrhu. Podle § 101a s. ř. s. je oprávněn podat návrh ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy zkrácen. Navrhovatelce přísluší vlastnické právo k nemovitostem dotčeným napadeným opatřením obecné povahy, jeho tvrzená nezákonnost pak směřuje k problematice funkčního využití ploch, jichž jsou dotčené pozemky navrhovatelky součástí. Za těchto okolností je v souladu s judikaturou správních soudů založena aktivní procesní legitimace navrhovatelky (viz např. usnesení

rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS).

19. Navrhovatelka podřadila své návrhové body pod jednotlivé body pětikrokového algoritmu přezkumu opatření obecné povahy vymezeného rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98 (č. 740/2006 Sb. NSS). Krajský soud k tomu podotýká, že pravidla, která vyvolala vznik uvedeného algoritmu, byla ze soudního řádu správního odstraněna při novelizaci provedené zákonem č. 303/2011 Sb. Tato novelizace změnila roli správních soudů v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, Nejvyšší správní soud proto následně dovodil, že daný algoritmus již není plně a bez dalšího využitelný. Zůstává použitelný toliko jako podpůrná pomůcka, kterou účastníci řízení a správní soudy mohou, ale nemusí využívat při strukturování své argumentace (viz rozsudek ze dne 24. 7. 2013, č. j. 2 Aos 1/2013-138, a usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 12. 2023, č. j. 9 Ao 37/2021-57, č. 4562/2024 Sb. NSS). Krajský soud předepisuje, že v dané věci nepovažuje za nutné se zmíněným algoritmem pracovat.
20. Podle prvního návrhového bodu je odůvodnění příslušné části územního plánu obce Vlčice **nepřezkoumatelné**, neboť odpůrkyně řádně nevypořádala námitky, které navrhovatelka uplatnila v procesu přípravy územního plánu.
21. Požadavky na kvalitu rozhodnutí o námitkách vznesených v procesu pořizování územního plánu vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 11. 2007, č. j. 1 Ao 5/2010-169, (č. 2266/2011 Sb. NSS). Podle uvedeného rozsudku lze na odůvodnění rozhodnutí o námitkách klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí, tj. musí z něj být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předesírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.
22. Nutno dodat, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Jak opakovaně uvedl Nejvyšší správní soud ve vztahu k odůvodnění rozhodnutí krajského soudu, konstatování nepřezkoumatelnosti by mělo být v soudní praxi spíše výjimečné, „*není-li z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu vůbec patrné, jak soud hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních bodů. Naopak nelze považovat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí krajského soudu, z jehož odůvodnění lze (byť i zohledněním celkového kontextu důvodů uvedených v odůvodnění) seznat, jaký názor krajský soud zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů nemůže být založena tím, že odůvodnění krajského soudu je pouze stručné či argumentačně chudé, popř. že krajský soud nevyvracel každý dílčí argument uplatněný účastníky...*“ (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29). Obdobná kritéria je třeba uplatnit také při posuzování namítané nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu, potažmo při posuzování napadeného opatření obecné povahy (respektive rozhodnutí o námitkách vznesených v procesu pořizování územního plánu).
23. Navrhovatelka v rámci projednávání územního plánu obce Vlčice uplatnila námitku, v níž shrnula vybrané priority a cíle územního plánování a rozvoje obce a uvedla, že ve vztahu

k lokalitě Z17 odpůrkyně tyto závazky nedodrží. Tím maří investici navrhovatelky, znehodnocuje její pozemek, ne hospodárně využívá zemědělskou půdu, zároveň maří rozvoj obce, neboť omezuje osídlování obce novými obyvateli. Konkrétně se navrhovatelka domáhala alternativního vymezení zastavitelné plochy Z17, a to obdobným způsobem a z obdobných důvodů, jako činí v nyní posuzovaném návrhu na zrušení části opatření obecné povahy.

24. Zastupitelstvo obce Vlčice zamítlo uvedenou námitku rozhodnutím č. R/04/2022. Konstatovalo zde, že vymezení plochy Z17 bylo převzato z platné územně plánovací dokumentace. Lokalita Z17, v dosavadním územním plánu obce Vlčice označená jako plocha 12b, byla vymezena v roce 2008 na základě požadavku navrhovatelky. Pouze jižní cíp plochy je prodloužen až k místní komunikaci tak, aby bylo umožněno bezproblémové napojení plochy na tuto komunikaci. Plocha Z17 je i přes skutečnost, že do ní zasahuje ochranné pásmo lesa, zastavitelná. Ochranné pásmo lesa vymezuje území, kde je při umísťování staveb nutný souhlas příslušného orgánu státní správy lesů. Není tedy pravda, že toto území je nezastavitelné. Novostavby případně mohou být umístěny podél nově navržené komunikace a plocha v ochranném pásmu lesa může být využita jako zahrada k umísťovaným objektům. Při výměře lokality 9190 m² je zde tedy možné umístit 5 rodinných domů venkovského charakteru na pozemcích o výměře minimálně 1500 m². Zastupitelstvo obce dále poukázalo na skutečnost, že pokud by došlo ke změně nezastavitelného území na plochu zastavitelnou (jak požaduje navrhovatelka), muselo by se zpracovat nové posouzení vlivu na životní prostředí (SEA), neboť by došlo k novému záboru zemědělské půdy. Zastupitelstvo zároveň konstatovalo, že vlastník daných pozemků zatím nevynaložil žádnou aktivitu, která by vedla k jejich zastavění, a že součet veškerých ploch určených v územním plánu pro rozvoj obce činí cca 20 ha, což při průměrné velikosti parcely 1500 m² umožňuje umístění cca 133 nových rodinných domů. S ohledem na frekvenci výstavby rodinných domů v obci v posledních 5 letech se jedná o rezervu na cca 33 let. Závěrem zastupitelstvo uvedlo, že se rozhodlo v daném místě i s ohledem na stávající dopravní a technickou infrastrukturu (špatný stav komunikace, chybějící kanalizace atd.) zastavitelnou plochu nerozšiřovat a nefragmentovat, a tak nenarušovat krajinný ráz místa.
25. Napadené opatření obecné povahy je přezkoumatelné, neboť odpůrkyně se srozumitelně a dostatečně podrobně zabývala podstatou námitky uplatněné navrhovatelkou. Její povinností přitom nebylo vyjádřit se ke každému dílčímu tvrzení uvedenému v námitce. Nelze přisvědčit navrhovatelce, že jediným věcným argumentem odpůrkyně bylo, že rozšíření zastavitelné plochy do území, které je v návrhu označeno jako nezastavitelné, by vyžadovalo delší trasu dopravní a technické infrastruktury. Jak je zřejmé z výše podaného shrnutí rozhodnutí o námitce, odpůrkyně argumentovala také dalšími důvody, které zcela jistě nelze považovat za irelevantní. Krajský soud tedy neshledal namítanou nepřezkoumatelnost odůvodnění příslušné části územního plánu obce Vlčice.
26. Postup odpůrkyně zároveň nebyl **svévolný**, jak dále namítla navrhovatelka. V závěru rozhodnutí o námitce navrhovatelky je skutečně uvedeno, že na pořízení změny územního plánu není právní nárok a že i když navrhovatel splní všechny předepsané náležitosti, je na zastupitelstvu obce, aby návrh komplexně posoudilo a rozhodlo o jeho vhodnosti. Odpůrkyně ale neustala u tohoto konstatování a uvedla také věcné důvody, pro které nevyhověla požadavkům navrhovatelky (viz výše). Svůj postup tak řádně odůvodnila a nijak nevybočila z mezí vyplývajících z judikatury Nejvyššího správního soudu. Z té na

jednu stranu vyplývá, že rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území je politickou diskrecí zastupitelského orgánu územní samosprávy a je projevem práva na samosprávu daného územního celku, zároveň ale platí, že i „politické“ rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými musí být činěno při naplnění ústavního požadavku zákonnosti, legitimacy a proporcionality a při zachování ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy veřejné moci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2021, č. j. 1 As 337/2018-48, č. 4191/2021 Sb. NSS).

27. Krajský soud konečně také neshledal, že by byl územní plán obce Vlčice v napadené části v rozporu s **cíli územního plánování** a s principy **proporcionality a legitimního očekávání**.
28. Odpůrkyně ve svém vyjádření k návrhu klade velký důraz na skutečnost, že posuzovaná plocha byla shodně vymezena již v předchozím územním plánu obce Vlčice (a to navíc na základě požadavků vlastníka pozemku). K tomu krajský soud konstatuje, že uvedenou skutečnost nelze přeceňovat. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu je totiž třeba v případě vydání nového územního plánu (tedy nikoliv pouze změny dosavadní územně plánovací dokumentace) přiznat navrhovatelce plnou soudní ochranu. Odpůrkyně dosavadní regulaci novým opatřením obecné povahy odstranila a do práv dotčených subjektů zasáhla v celém rozsahu nově (viz bod 20 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2020, č. j. 6 As 141/2019-64, č. 4077/2020 Sb., NSS; a bod 24 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2021, č. j. 1 As 161/2019-56, č. 4157/2021 Sb. NSS). Argument odpůrkyně, že nový územní plán na postavení navrhovatelky nic nemění, by tak sám o sobě nemohl obstát.
29. Podstatné nicméně je, že dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nemá vlastník nemovitosti právo na to, aby v rámci územně plánovací dokumentace byla tato nemovitost zahrnuta do určitého konkrétního způsobu využití (viz např. rozsudky ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008-51, a ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17). Pokud si tedy pořizovatel územního plánu nepočínal při vymezení příslušné plochy zjevně svévolně či diskriminačně, pokud přijatou regulací sledoval legitimní a zákonné cíle a pokud omezení vlastnického práva vlastníka nemovitosti není neproporcionální, pak se nelze prostřednictvím soudního řízení úspěšně domáhat změny funkčního využití pozemku.
30. Krajský soud neshledal, že by odpůrkyně porušila uvedené požadavky. Legitimním cílem územního plánování je regulovat rozšiřování zastavitelných ploch v obci tak, aby nedocházelo k jejich přílišné fragmentaci (ať už z důvodu omezení zásahu do krajinného rázu, či z důvodu omezení nákladů na zbudování a také budoucí údržbu veškeré nezbytné infrastruktury). Odpůrkyně se v zájmu tohoto cíle rozhodla (prozatím) vymezit zastavitelnou plochu Z17 pouze na části pozemků navrhovatelky, zároveň tak učinila přiměřeným způsobem. Krajský soud souhlasí s odpůrkyní, že při výměře lokality 9190 m² je zde možné (jak předpokládá regulativ dané plochy) umístit 5 rodinných domů venkovského charakteru na pozemcích o dostatečné velikosti. Tomu nebrání ani skutečnost, že do plochy Z17 zasahuje ochranné pásmo lesa. I kdyby měly být novostavby umístěny mimo ochranné pásmo lesa, stále je možné jejich umístění podél nově navržené komunikace s tím, že plocha v ochranném pásmu lesa může být využita jako zahrada k umísťovaným objektům. Samotná skutečnost, že při odlišném rozvržení zastavitelné plochy na pozemcích navrhovatelky by zde bylo možné umístit 5 rodinných domů komfortněji (a tím dané pozemky bezpochyby lépe zhodnotit), ještě nezakládá porušení principu proporcionality a nepřípustný zásah do vlastnického práva navrhovatelky.

31. Navrhovatelka dále namítla, že zadní část pozemku parc. č. XA o nemalé ploše (cca 7 500 m²) takto bude přístupná pouze po komunikaci vedoucí v těsné blízkosti (plánovaných) rodinných domů. Tuto druhou část parcely bude třeba udržovat, dopravovat zde ovce, kozy, skot, popř. techniku, a to po uvedené komunikaci, což bude mít za následek snížení kvality bydlení v těchto domech. Ani této námitce krajský soud nepřisvědčil. Také za současného stavu musí navrhovatelka bezpochyby udržovat své (nezastavěné) pozemky, přičemž přístup k nim má zajištěný po stávajících komunikacích, které vedou kolem již existující zástavby v obci. V tomto ohledu se tedy nic zásadního nezmění. Navíc odpůrkyně nevyklučuje, že v budoucnu umožní výstavbu i na zadní části pozemku parc. č. XA. Ovšem za situace, kdy navrhovatelka nevyužila ani možnosti zastavit tu část pozemku, na které územní plán vymezuje zastavitelnou plochu již od roku 2008, odpůrkyně neviděla důvod tak učinit. Takový postup odpůrkyně krajský soud považuje za legitimní a přiměřený.

IV. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné navrhovatelkou jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl návrh dle § 101d odst. 2 s. ř. s.
33. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
34. Navrhovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci měla naopak úspěch odpůrkyně, která má právo na náhradu nákladů spočívajících v odměně za právní pomoc poskytnou jejím zástupcem, který je advokátem. Jak totiž vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47 (č. 3228/2015 Sb. NSS), je-li odpůrcem v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (územního plánu) malá obec, která nedisponuje odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení takového soudního řízení, nelze náklady vynaložené v řízení před soudem považovat za součást běžné úřední činnosti odpůrce a ten má právo na jejich náhradu v plné výši. Obec Vlčice je dle názoru krajského soudu právě takovou malou obcí (pořizovatelem napadeného opatření obecné povahy byl Městský úřad Trutnov). Za této situace považuje krajský soud za odůvodněné, pokud se odpůrkyně v řízení nechala zastupovat advokátem, neboť žádný z pracovníků jejího obecního úřadu k takové činnosti s největší pravděpodobností nemá erudici.
35. Odměna zástupce odpůrkyně vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Zástupce odpůrkyně učinil ve věci 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis vyjádření k návrhu) po 3 100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. a) a d), dále § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 advokátního tarifu], výše odměny za úkony právní služby tedy činí 6 200 Kč. Dále má právo na náhradu režijních paušálů za 2 úkony právní služby po 300 Kč (tedy 600 Kč). Zástupce odpůrkyně je registrován jako plátc DPH, náklady řízení se proto zvyšují o částku odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Navrhovatelka je tedy povinna zaplatit odpůrkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 17. prosince 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu